

УДК 342.95

М. С. Ткаченко
здобувач Університету сучасних знань

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВЗАЄМОДІЇ НАЦІОНАЛЬНОГО АНТИКОРУПЦІЙНОГО БЮРО УКРАЇНИ З ІНШИМИ ПРАВООХОРОННИМИ ОРГАНАМИ

Постановка проблеми. В системі роботи правоохоронного сектору нашої держави важливим аспектом виступає організаційна складова – «наріжний камінь» функціонування системи органів влади, які займаються забезпеченням прав і свобод людини і громадянина, а також порядку в Україні. Взаємодія НАБУ і правоохоронних органів, як форма роботи цих офіційних відомств, ґрунтується на організаційних засадах, що є «стовбурами» антикорупційної діяльності держави в Україні. Організаційні засади визначають практичну сторону управлінської діяльності, формують базис державного впливу, визначають умови його здійснення. Іншими словами, це основа роботи із налагодження якогось об'єкту, групи суспільних відносин, які потребують упорядкування. Вони є похідними від загальноправових, адже їх ключовим завданням є не приведення у діяльність права як такого, а встановлення на основі вже існуючих правових тенденцій, певних регуляторних механізмів.

Стан дослідження. Питання взаємодії різних правоохоронних органів у сфері протидії корупції неодноразово потрапляло у поле зору науковців. Зокрема йому приділяли увагу: І.Л. Олійник, Д.Г. Заброта, Л.О. Феценко, А.Г. Бухтіарова, К.І. Крамаренко, О.М. Музичук, О.О. Пунда, О.П. Степашко, В.М. Довжань, Т.М. Супрун, Т.В. Ройко, Р.Б. Тополевський, С.Ф. Демченко, Н.В. Попович І.В. Суходубова, Ю.О. Новосад та інші. Вказані вище науковці зробили важливий внесок у розвитку у відповідний напрямок наукових пошуків. Однак, на жаль доводиться констатувати, що на сьогоднішній день малодослідженим є питання організаційних засад забезпечення взаємодії Національного антикорупційного бюро України з іншими правоохоронними органами.

Саме тому **метою статті** є: надати характеристику організаційним засадам забезпечення взаємодії Національного антикорупційного бюро України з іншими правоохоронними органами.

Виклад основного матеріалу. Починаючи наукове дослідження відзначимо, що організаційні засади забезпечення взаємодії Національного антикорупційного бюро України з іншими правоохоронними органами – це окремі правові норми, закріплені в сукупності правових актів, які визначають засади взаємодії НАБУ із правоохоронними органами, та в яких окреслюються підстави, порядок, суб'єкти, межі, напрями, рівні, цілі по-

дібної взаємодії, а також система заходів, засобів та методів допустимих до реалізації в її рамках. При цьому, не можна виділити якусь окрему лінію нормативного матеріалу, який би суцільно було сформовано виключно з організаційних засад взаємодії антикорупційних органів, адже їх наявність простежується в багатьох законодавчих та підзаконних актах, що регламентують діяльність Національного антикорупційного бюро України та правоохоронних відомств.

Починати розгляд законодавчих актів перш за все слід виділити Основний закон – Конституція України, в положеннях якої організаційні засади взаємодії НАБУ і правоохоронних органів безпосередньо не містяться, водночас, цей нормативно-правовий акт встановлює основоположні принципи згідно з якими функціонує вся правова система держави та органи влади. Зокрема, в Конституції проголошується, що людини її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави. Відповідно до статті 8 в Україні визнається і діє принцип верховенства права. Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй. Норми Конституції України є нормами прямої дії. Звернення до суду для захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина безпосередньо на підставі Конституції України гарантується [1]. Саме на окреслених принципах здійснює свою діяльність Національне антикорупційне бюро України та інші правоохоронні органи. Крім того, основоположний характер наведених вихідних ідей також ставить їх в основу взаємодії антикорупційних органів.

На положеннях Конституції, як головного нормативного акту держави, побудовано положення іншої частини вітчизняного законодавства. Так, одразу після Основного закону, організаційні засади взаємодії НАБУ і правоохоронних органів можна виділити в положеннях такого кодифікованого акту, як Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 № 4651-VI (далі – КПК України). Цей законодавчий документ регу-

лює порядок кримінального провадження на території України, тобто, досудового розслідування і судового провадження, процесуальних дій у зв'язку із вчиненням діяння, передбаченого законом про кримінальну відповідальність. Завданням цього провадження є захист особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень, охорона прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження, а також забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування і судового розгляду з тим, щоб кожний, хто вчинив кримінальне правопорушення, був притягнутий до відповідальності в міру своєї вини, жоден невинуватий не був обвинувачений або засуджений, жодна особа не була піддана необґрунтованому процесуальному примусу і щоб до кожного учасника кримінального провадження була застосована належна правова процедура [2]. Реалізація кримінального провадження передбачає задіяння великої кількості суб'єктів, кожен з яких виконує свої функції та має відповідні процесуальні права. КПК України визначає правовий статус суб'єктів кримінального провадження, зокрема, співробітників НАБУ, встановлює підслідність даного та інших правоохоронних органів, регламентує правовий порядок їх взаємодії в рамках досудового розслідування тощо.

В окремій частині механізм взаємодії НАБУ та інших правоохоронних органів нашої держави регламентується законодавством в сфері оперативно-розшукової діяльності. Так, в Законі України «Про оперативну-розшукову діяльність» від 18.02.1992 року №2135-ХІІ вказано, що оперативно-розшукова діяльність (далі – ОРД) – це система гласних і негласних пошукових, розвідувальних та контррозвідувальних заходів, що здійснюються із застосуванням оперативних та оперативно-технічних засобів спеціальними підрозділами, зокрема, детективами Національного антикорупційного бюро [3]. Реалізація ОРД покладає на уповноважені підрозділи ціле коло обов'язків, багато з яких передбачають їх безпосередню співпрацю один з одним, а саме: вжиття необхідних оперативно-розшукових заходів щодо попередження, своєчасного виявлення і припинення злочинів та викриття причин і умов, які сприяють вчиненню злочинів, здійснення профілактики правопорушень; виконання письмових доручень слідчого, вказівок прокурорів та ухвал слідчого судді суду і запитів повноважних державних органів, установ та організацій про проведення оперативно-розшукових заходів; виконання у межах своєї компетенції запитів правоохоронних органів інших держав або міжнародних правоохоронних організацій відповідно до законодавства України, міжнародних договорів України, а також установчих актів та правил міжнародних правоохоронних організацій, членом яких є Україна; інформу-

вання відповідних державних органів про відомі їм факти та дані, що свідчать про загрозу безпеці суспільства і держави, а також про порушення законодавства, пов'язані з службовою діяльністю посадових осіб; тощо [3].

Організаційні засади забезпечення взаємодії між НАБУ та правоохоронними органами держави в своїй більшості містяться у титульних нормативних актах, які регламентують роботу відповідних відомств і служб. Наприклад, Закон України «Про Службу безпеки України» від 25.03.1992 № 2229-ХІІ вказує, що Служба безпеки України (далі – СБУ) – це державний орган спеціального призначення з правоохоронними функціями, який забезпечує державну безпеку України. На Службу безпеки України покладається у межах визначеної законодавством компетенції захист державного суверенітету, конституційного ладу, територіальної цілісності, економічного, науково-технічного і оборонного потенціалу України, законних інтересів держави та прав громадян від розвідувально-підривної діяльності іноземних спеціальних служб, посягань з боку окремих організацій, груп та осіб, а також забезпечення охорони державної таємниці. До завдань Служби безпеки України також входить попередження, виявлення, припинення та розкриття злочинів проти миру і безпеки людства, тероризму, корупції та організованої злочинної діяльності у сфері управління і економіки та інших протиправних дій, які безпосередньо створюють загрозу життєво важливим інтересам України [4]. Окрім того, в статті 16 закріплено, що СБУ в своїй діяльності взаємодіє із іншими правоохоронними органами, у тому числі НАБУ, в порядку встановленого законодавством нашої держави, що фактично є юридичною підставою співробітництва даної служби із антикорупційними відомствами [4].

Не можна залишити поза увагою положення Закону України «Про Національне антикорупційне бюро України» від 14.10.2014 №1698-VII. Перш за все, даний закон визначає правовий статус НАБУ, юридичну основу діяльності даного органу та завдання. Так, Національне антикорупційне бюро України є державним правоохоронним органом, на який покладається попередження, виявлення, припинення, розслідування та розкриття корупційних правопорушень, віднесених до його підслідності, а також запобігання вчиненню нових. Завданням Національного бюро є протидія кримінальним корупційним правопорушенням, які вчинені вищими посадовими особами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та становлять загрозу національній безпеці [5]. Крім того, в положеннях Закону закріплено норми, які регламентують структуру НАБУ, порядок його матеріально-технічного та фінансового забезпечення, внутрішню

організацію, а також питання взаємодії із правоохоронними органами України [5].

Засади організаційного забезпечення взаємодії НАБУ та безпосередньо Національної поліції України закріплюють у Закону України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015 № 580-VIII. Даний нормативно-правовий акт зазначає, що Національна поліція України (далі – НПУ) – центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку. Завданнями поліції є надання поліцейських послуг у сферах: 1) забезпечення публічної безпеки і порядку; 2) охорони прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави; 3) протидії злочинності; 4) надання в межах, визначених законом, послуг з допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги [6]. Як і в положеннях багатьох інших документів, в Законі встановлено норму, що дає юридичні підстави для взаємодії НПУ з іншими правоохоронними органами, зокрема, НАБУ. Стаття 5 Закону закріплює, що поліція процесі своєї діяльності взаємодіє з органами правопорядку та іншими органами державної влади, а також органами місцевого самоврядування відповідно до закону та інших нормативно-правових актів [6].

Наступний блок організаційних засад забезпечення взаємодії НАБУ із правоохоронними органами закріплено на підзаконному нормативно-правовому рівні в спільних наказах, відомчих актах і таке інше. Наприклад, механізм співпраці Спеціальної антикорупційної прокуратури та Національного антикорупційного бюро України детально регульовано у Наказі Генеральної Прокуратури України «Про затвердження Положення про Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру Генеральної прокуратури України» від 12.04.2016 №149. Відповідно до положень цього акту, САП здійснює: нагляд за додержанням законів під час проведення оперативно-розшукової діяльності, досудового розслідування Національним антикорупційним бюро України; участь у розгляді судами клопотань детективів та прокурорів у ході досудового розслідування; участь у судовому розгляді кримінальних проваджень, розслідуваних детективами Національного антикорупційного бюро України, а також з інших питань кримінального судочинства чи оскарження дій або бездіяльності детективів Національного антикорупційного бюро України тощо [7].

Функціональні положення щодо організації взаємодії між НАБУ та Державною службою фінансового моніторингу України закріплено у спільному Наказі «Про затвердження Порядку взаємодії Державної служби фінансового моніто-

рингу України та Національного антикорупційного бюро України» від 07.12.2016 року № 1062/353. Наприклад, даним підзаконним нормативно-правовим актом чітко регламентовано порядок обміну узагальненими матеріалами між відомствами. Так, інформація про фінансову операцію або сукупність пов'язаних між собою фінансових операцій, що підлягають фінансовому моніторингу, а також про клієнта, одержана Держфінмоніторингом у встановленому законодавством порядку, обробляється та аналізується на предмет наявності достатніх підстав [8], у разі встановлення яких, Держфінмоніторинг у визначені Порядком строки надає НАБУ відповідні узагальнені матеріали [8].

Взяти до уваги також варто положення Єдиних принципів зовнішньої комунікації між Національним антикорупційним бюро України та Спеціалізованою антикорупційною прокуратурою, укладеними 27.07.2017 року. В документі йдеться мова про те, що Національне антикорупційне бюро України та Спеціалізована антикорупційна прокуратура Генеральної прокуратури України створені задля боротьби з топ-корупцією в Україні. Дві інституції попри різні завдання (НАБУ – досудові розслідування, САП – процесуальний нагляд під час досудового розслідування та представництво державного обвинувачення у судах) поділяють відповідальність за якість, законність та результати досудових розслідувань кримінальних корупційних правопорушень, віднесених законом до підслідності НАБУ. З огляду на високий інтерес засобів масової інформації та громадськості до роботи новостворених антикорупційних органів та суспільний резонанс від кримінальних проваджень, досудове розслідування у яких здійснюють детективи НАБУ, а прокурори САП забезпечують процесуальний нагляд, НАБУ та САП домовилися про єдині принципи комунікації із зовнішніми аудиторіями. Принципи зовнішньої комунікації застосовуються у процесі підготовки та оприлюднення офіційної інформації про досудові розслідування та нагляд за додержанням законів під час здійснення досудового розслідування. Дані принципи поширюються на такі форми офіційної інформації, як: випуск і поширення інформаційних бюлетенів, прес-релізів, заяв, роз'яснень, оглядів, звітів, інформаційних збірників, експрес-інформації (коментарів) тощо; організація прес-конференцій, брифінгів, інтерв'ю за участі керівників та співробітників відомств для представників вітчизняних і зарубіжних засобів масової інформації; підготовка теле- і радіопередач, участь у теле- і радіоефірах; оприлюднення графічних схем злочинів; повідомлення на офіційних сторінках у соціальних мережах; фото- і відеоматеріали, які стосуються здійснення досудового розслідування; інші форми поширення офіційної інформації, які не суперечать законодавству України. Уся офіцій-

на інформація стосовно досудового розслідування та нагляду за додержанням законів під час здійснення досудового розслідування перед оприлюдненням погоджується НАБУ та САП у встановленому ними порядку [9].

Організаційні засади забезпечення взаємодії Міністерства внутрішніх справ в особі, зокрема, Національної поліції, та НАБУ прописано в спільних наказах між даними органами влади, а саме: Наказі «Про затвердження Порядку взаємодії Національного антикорупційного бюро України та Міністерства внутрішніх справ України щодо обміну інформацією з питань обліку осіб, оголошених у розшук» від 24.04.2017 № 99-0/335 та Наказі «Про затвердження Порядку взаємодії Національного антикорупційного бюро України та Міністерства внутрішніх справ України щодо використання інформаційних ресурсів єдиної інформаційної системи МВС України» від 04.10.2017 № 191-0/823. Так, відповідно до положень першого підзаконного документу Національне бюро наповнює та підтримує в актуальному стані сегмент інформаційної підсистеми «Розшук», об'єктами обліку якого є відомості про осіб, оголошених у розшук у зв'язку з вчиненням злочинів, віднесених законодавством до його підслідності. Відомості щодо об'єкта обліку вносяться до підсистеми «Розшук» тільки за наявності підстав, визначених законодавством. Доступ до відомостей підсистеми «Розшук» та можливість їх обробки авторизованими користувачами Національного бюро надається Департаментом інформаційних технологій Міністерства внутрішніх справ України відповідно до вимог законодавства України та відомчих нормативно-правових актів. Керівництво Національного бюро визначає працівників підпорядкованих структурних підрозділів, яким у зв'язку з виконанням ними службових обов'язків необхідно надати доступ до підсистеми «Розшук», а також їх права на внесення (коригування, зняття з обліку) інформації [10]. Схожі положення, в яких визначається суб'єкти, механізм, а також процес контролю за правильністю та законністю використання представниками Національного бюро розслідувань України інформаційних ресурсів єдиної інформаційної системи Міністерства внутрішніх справ України закріплено у другому підзаконному документі [11].

Висновок. Таким чином, організаційні засади забезпечення взаємодії Національного антикорупційного бюро з іншими правоохоронними органами держави закріплено у положеннях практично всіх ланок національного законодавства та деяких міжнародних нормативно-правових актах. Детальний аналіз норм даних документів показав, що на сьогоднішній день вони характеризуються високим рівнем абстрактності. Відповідно до них явище взаємодії між НАБУ та пра-

воохоронними органами нашої країни юридично допускається. З окремих питань взаємодія чітко регламентована та має напрями реалізації. Але в цілому чинне законодавство характеризується недосконалістю в аспекті організації механізмів співпраці Національного антикорупційного бюро України з правоохоронними органами, вирішенням чого є уточнення законодавчої бази та розширення системи підзаконних нормативно-правових актів в даному напрямку.

Література

1. Конституція України: конституція, закон від 28.06.1996 №254к/96-ВР // Офіційний вісник України. 2010. № 72/1. Ст. 2598.
2. Кримінальний процесуальний кодекс України: кодекс, закон від 13.04.2012 №4651-VI // Відомості Верховної Ради України. 2013. № 9-10. Ст. 474.
3. Про оперативно-розшукову діяльність: закон від 18.02.1992 №2135-XII // Відомості Верховної Ради України. 1992. № 22. Ст. 303.
4. Про Службу безпеки України: закон від 25.03.1992 №2229-XII // Відомості Верховної Ради України. 1992. № 27. Ст. 382.
5. Про Національне антикорупційне бюро України: закон від 14.10.2014 №1698-VII // Відомості Верховної Ради України. 2014. № 47. Ст. 3040.
6. Про національну поліцію: закон від 02.07.2015 №580-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2015. № 40. Ст. 379.
7. Про затвердження Положення про Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру Генеральної прокуратури України: наказ, положення від 12.04.2016 №149 // Офіційний веб-портал Верховної Ради України. [Електронний ресурс]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0149900-16/card2#Card>.
8. Про затвердження Порядку взаємодії Державної служби фінансового моніторингу України та Національного антикорупційного бюро України: наказ, порядок, перелік, повідомлення від 07.12.2016 № 1062/353 // Офіційний вісник України. 2017. № 7. Ст. 240.
9. Єдині принципи зовнішньої комунікації між Національним антикорупційним бюро України та Спеціалізованою антикорупційною прокуратурою: принципи від 27.07.2017 № 157-0 // Офіційний веб-портал Національного антикорупційного бюро України. [Електронний ресурс]. URL: <https://nabu.gov.ua/yedyni-pryncypu-zovnishnoyi-komunikaciyi-mizh-nacionalnym-antikorupciynym-byuro-ukrayiny-ta>.
10. Про затвердження Порядку взаємодії Національного антикорупційного бюро України та Міністерства внутрішніх справ України щодо обміну інформацією з питань обліку осіб, оголошених у розшук: наказ, порядок від 24.04.2017 №99-0/335 // Офіційний веб-портал Верховної Ради України. [Електронний ресурс]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0099886-17/card2#Card>.
11. Про затвердження Порядку взаємодії Національного антикорупційного бюро України та Міністерства внутрішніх справ України щодо використання інформаційних ресурсів єдиної інформаційної системи МВС України: наказ, порядок від 04.10.2017 № 191-0/823 // Офіційний веб-портал Національного антикорупційного бюро України. [Електронний ресурс]. URL: <https://nabu.gov.ua/nakaz-pro-zatverdzhennya-poryadku-vzayemodiyi-nacionalnogo-antikorupciynogo-byuro-ukrayiny-ta>.

Анотація

Ткаченко М. С. Організаційні засади забезпечення взаємодії Національного антикорупційного бюро України з іншими правоохоронними органами. – Стаття.

У статті, на основі аналізу низки нормативно-правових актів різної юридичної сили, надано характеристику організаційним засадам забезпечення взаємодії Національного антикорупційного бюро України з іншими правоохоронними органами.

Обґрунтовано, що організаційні засади визначають практичну сторону управлінської діяльності, формують базис державного впливу, визначають умови його здійснення. Іншими словами, це основа роботи із налагодження якогось об'єкту, групи суспільних відносин, які потребують упорядкування. Вони є похідними від загальноправових, адже їх ключовим завданням є не приведення у діяльність права як такого, а встановлення на основі вже існуючих правових тенденцій, певних регуляторних механізмів.

Встановлено, що організаційні засади забезпечення взаємодії Національного антикорупційного бюро України з іншими правоохоронними органами – це окремі правові норми, закріплені в сукупності правових актів, які визначають засади взаємодії НАБУ із правоохоронними органами, та в яких окреслюються підстави, порядок, суб'єкти, межі, напрями, рівні, цілі подібної взаємодії, а також система заходів, засобів та методів допустимих до реалізації в її межах.

Узагальнено, що організаційні засади забезпечення взаємодії Національного антикорупційного бюро з іншими правоохоронними органами держави закріплено у положеннях практично всіх ланок національного законодавства та деяких міжнародних нормативно-правових актах. Детальний аналіз норм даних документів показав, що на сьогоднішній день вони характеризуються високим рівнем абстрактності, адже відповідно до них явище взаємодії між НАБУ та правоохоронними органами нашої країни юридично допускається, а з окремих питань взаємодія чітко регламентована та має напрями реалізації. Але в цілому чинне законодавство характеризується недосконалістю в аспекті організації механізмів співпраці Національного антикорупційного бюро України з правоохоронними органами, вирішенням чого є уточнення законодавчої бази та розширення системи підзаконних нормативно-правових актів в даному напрямку.

Ключові слова: взаємодія, організаційні засади, забезпечення, Національне антикорупційне бюро України, правоохоронні органи.

Аннотация

Ткаченко Н. С. Организационные засады обеспечения взаимодействия Национального антикоррупционного бюро Украины с другими правоохранительными органами. – Статья.

В статье на основе анализа ряда нормативно-правовых актов различной юридической силы, охарактеризованы организационные основы обеспечения взаимодействия Национального антикоррупционного бюро Украины с другими правоохранительными органами.

Обосновано, что организационные основы определяют практическую сторону управленческой деятельности, формируют базис государственного воздействия, определяют условия его осуществления. Другими словами, это основа работы по налаживанию какого объекта, группы общественных отношений, требующих упорядочения. Они являются производными от общеправовых, ведь их ключевой задачей явля-

ется не приведение в деятельность права как такового, а установление на основе уже существующих правовых тенденций, определенных регуляторных механизмов.

Установлено, что организационные основы обеспечения взаимодействия Национального антикоррупционного бюро Украины с другими правоохранительными органами – это отдельные правовые нормы, закрепленные в совокупности правовых актов, определяющих принципы взаимодействия НАБУ с правоохранительными органами, и в которых определяются основания, порядок, субъекты, границы, направления, уровни, цели подобного взаимодействия, а также система мер, средств и методов допустимых к реализации в ее пределах.

Обзор, что организационные основы обеспечения взаимодействия Национального антикоррупционного бюро с другими правоохранительными органами государства закреплено в положениях практически всех звеньев национального законодательства и некоторых международных нормативно-правовых актах. Детальный анализ норм данных документов показал, что на сегодняшний день они характеризуются высоким уровнем абстрактности, ведь в соответствии с ними явление взаимодействия между НАБУ и правоохранительными органами нашей страны юридически допускается, а по отдельным вопросам взаимодействие четко регламентировано и имеет направления реализации. Но в целом действующее законодательство характеризуется несовершенством в аспекте организации механизмов сотрудничества Национального антикоррупционного бюро Украины с правоохранительными органами, решением чего является уточнение законодательной базы и расширение системы подзаконных нормативно-правовых актов в данном направлении.

Ключевые слова: взаимодействие, организационные основы, обеспечение, Национальное антикоррупционное бюро Украины, правоохранительные органы.

Summary

Tkachenko M. S. Organizational basis for ensuring interaction of the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine with other law enforcement agencies. – Article.

The article, based on the analysis of a number of legal acts of different legal force, describes the organizational principles of ensuring the interaction of the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine with other law enforcement agencies.

It is substantiated that organizational principles determine the practical side of management activity, form the basis of state influence, determine the conditions for its implementation. In other words, it is the basis of work to set up an object, a group of social relations that needs ordering. They are derived from the common law, because their key task is not to enforce the law as such, but to establish, on the basis of pre-existing legal trends, certain regulatory mechanisms.

It is established that the organizational bases for ensuring the interaction of the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine with other law enforcement agencies are separate legal norms, enshrined in the set of legal acts that determine the principles of interaction of the NABU with law enforcement agencies, and which outline the grounds, order, subjects, boundaries, directions, levels, goals of such interaction, as well as a system of measures, means and methods acceptable for implementation within its limits.

It is generalized that the organizational basis for ensuring the interaction of the National Anti-Corruption

Bureau with other law enforcement agencies of the state is enshrined in the provisions of virtually all links of national legislation and some international legal acts. A detailed analysis of the norms of these documents showed that today they are characterized by a high level of abstractness, because according to them the phenomenon of interaction between NABU and law enforcement bodies of our country is legally allowed, and on certain issues the interaction is clearly regulated and has directions of implementation.

But in general, the current legislation is characterized by imperfection in terms of organizing mechanisms of cooperation of the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine with law enforcement agencies, the solution of which is to clarify the legislative framework and expand the system of by-laws in this area.

Key words: interaction, organizational framework, security, National Anti-Corruption Bureau of Ukraine, law enforcement agencies.